

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 19. november 2009 i de forenede sager T-200/07 — T-202/07 ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet prøvelse.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har kritiseret Retten i Første Instans for at have tilsidesat artikel 7, stk. 1, litra c), i EF-varemærkeforordningen⁽¹⁾, idet den har anvendt forkerte retlige kriterier, da den fastslog, at appellants varemærker ikke kunne registreres.

Desuden har Retten i Første Instans tilsidesat EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), eller artikel 76 eller begge bestemmelser, idet den ikke i tilstrækkeligt omfang har taget hensyn til Harmoniseringskontorets praksis i forhold til registrering af tegn, der består af tal eller henviser til indholdet af en offentliggørelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 2. februar 2010 af Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. november 2009 i de forenede sager T-425/07 og T-426/07, Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM (100)

(Sag C-56/10 P)

(2010/C 113/29)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (ved D. Rządewska)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 19. november 2009 i de forenede sager T-425/07 og T-426/07 ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet prøvelse.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har kritiseret Retten i Første Instans for at have tilsidesat artikel 38, stk. 2, i EF-varemærkeforordningen⁽¹⁾, idet den har anvendt forkerte retlige kriterier, da den fastslog, at appelkammeret med rette krævede en erklæring om, at appellanten ikke ville påberåbe sig eneret til talbestanddelene 100 og 300.

Endvidere har Retten i Første Instans tilsidesat EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), idet den har anvendt forkerte retlige kriterier, da den fastslog, at de bestanddele i forhold til hvilke, der blev krævet en erklæring om, at appellanten ikke ville påberåbe sig eneret, var beskrivende.

Ydermere har Retten i Første Instans tilsidesat EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c), artikel 38, stk. 2, eller artikel 76 eller alle disse bestemmelser, idet den ikke i tilstrækkeligt omfang har taget hensyn til Harmoniseringskontorets praksis i forhold til registrering af tegn, der består af tal eller henviser til indholdet af en offentliggørelse

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EUT L 78, s. 1).